

2006. április 12-én benyújtott kereset – Wesergold Getränkeindustrie kontra OHIM – Lidl Stiftung (VITAL& FIT)

(T-111/06. sz. ügy)

(2006/C 143/64)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Németország) (képviselők: P. Godenbaum, T. Melchert és I. Rohr Rechtsanwältin)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal második fellebbezési tanácsának 2006. február 16-i határozatát (R 3/2005-2. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A „VITAL& FIT” ábrás védjegy a 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (lajstromszám: 1 457 951).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Lidl Stiftung & Co. KG.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „VITAFIT” német szóvédjegy a 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (lajstromszám: 1 050 163).

A felszólalási osztály határozata: A felszólalásnak helyt adás.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A fellebbezési tanács tévesen állapította meg a fellebbezés tárgyát (a 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 62. cikkének (1) bekezdése); a meghallgatáshoz való jog és az indokolási kötelezettség megsértése (a 40/94 rendelet 73. cikke); a kellő időben előterjesztett tények és bizonyítékok figyelembevételére vonatkozó kötelezettség megsértése (a 40/94 rendelet 74. cikke); a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel

az ütköző védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

2006. április 7-én benyújtott kereset – Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening és társai kontra Tanács

(T-115/06. sz. ügy)

(2006/C 143/65)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening (Oslo, Norvégia), Norske Sjømatbedrifters Landsforening (Trondheim, Norvégia), Salmar Farming AS (Frøya, Norvégia), Hydroteck AS (Kristiansund, Norvégia), Hallward Lerøy AS (Bergen, Norvégia), Lerøy Midnor AS (Hestvika, Norvégia) (képviselők: B. Servais és T.S. Paulsen, ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- semmisítse meg a 85/2006/EK tanácsi rendeletet, amely végleges dömpingellenes vámot vet ki a Norvégiából származó lazac behozatalára; és
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek, akik norvég lazacenyésztők, gazdálkodók és exportőrök vagy ilyen vállalkozásokat képviselnek, a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalára kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről és a végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2006. január 17-i 85/2006/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (megtámadott rendelet) megsemmisítését kérik, mivel úgy vélik, hogy a rendelet sérti az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ (alaprendelet) számos cikkét.

A Bizottság szolgálatai a megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás során beleegyeztek abba, hogy az intézkedések formáját vámokról minimum import árra változtatják.

Keresetük alátámasztására a felperesek előadják, hogy a norvég termelők/exportőrök mintája, amelyet az exportra termelőre korlátoztak és nem foglalja magába a nem exportáló gazdálkodókat és a nem termelő exportőröket, nem reprezentálta a norvég lazacipar szerkezetét és nem volt összeegyeztethető a norvég lazacpiac mintáiról szóló korábbi határozatokkal.

A felperesek azt feltételezik továbbá, hogy az alperes elmulasztotta alkalmazni az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerinti alacsonyabb vám szabályát. A felperesek szerint a súlyozott átlagos dömpingkülönbözlet kevesebb volt, mint a súlyozott átlagos kárkülönbözlet és a minimum import árat valamint a megállapított vámot ezért a súlyozott átlagos dömpingkülönbözlet alapján, nem pedig a súlyozott átlagos kárkülönbözlet alapján kellett volna megállapítani. Ami a nem dömpingelt minimum import ár számítását illeti, a felperesek azt feltételezik továbbá, hogy a három éves átlagos átváltási árfolyam használata a vizsgálat időtartamára vonatkozó átlagos átváltási árfolyam helyett a NOK EUR-ra történő átváltása tekintetében mesterségesen növelte a nem dömpingelt minimum import árat.

A felperesek azt állítják továbbá, hogy lazacfilé minimum import ára nem reprezentatív adatokon alapult és az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének valamint 20. cikkének megsértésével, valamint a gondos ügyintézés elvének, a bizalomvédelem elvének és a védelemhez való jog megszegésével került megállapításra.

Végül a felperesek előadják, hogy a kár felmérése és annak okai hibásak. Először, a kárfelmérésben az alperes a teljes importot „dömpingelt importnak” tekintette, noha egy társaság esetén megállapították, hogy nem dömpingelt. Másodszor a közösségi átlagos eladási árak nyilvánvaló csökkenése a GBP euróra való átváltása miatt következett be, mivel az összes mintavételben részt vevő közösségi termelő az Egyesült Királyságból származott, nem pedig az import miatt. Harmadszor, az alperes elmulasztotta annak megfelelő vizsgálatát, hogy a növekvő termelési költségek a Közösségben milyen hatással lehettek a közösségi ipar helyzetére.

(¹) HL 2006 L 15., 1. o.

(²) HL 1996 L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

2006. április 13-án benyújtott kereset – DeTeMedien kontra OHIM (suchen.de)

(T-117/06. sz. ügy)

(2006/C 143/66)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: DeTeMedien, Deutsche Telekom Medien GmbH (Frankfurt, Németország) (képviselők: J. Fesenmair és I. Gehring Rechtsanwälte)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának R 287/2005-1. sz. fellebbezési eljárásban 2006. január 30-án hozott határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a felperes megtéríthető költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: A „suchen.de” szóvédjegy a 9., 16., 35., 36., 38. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (lajstromszám: 3 915 329).

Az elbíráló határozata: A bejelentés részbeni elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A bejelentett védjegy rendelkezik megkülönböztető képességgel és nem tisztán leíró jellegű; ennél fogva a lajstromozását nem zárják ki a 40/94/EK rendelet (¹) 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában, valamint 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltétlen kizáró okok.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)